

SKYDDSBESTÄMMELSER FÖR GRUNDVATTENTÄKT PÅ FASTIGHETEN

TURINGE KOMMUN

Numera

Utdrag ur dom given i Österbygdens Vattendomstol den 13 november 1954 (AD 80/1952) avseende kommunens vattentäkt i Nykvarn, Turinge kommun.

Skydd mot förorening av grundvattnet.

Med bifall till kommunens därom i ansökningen framställda yrkande och med stöd av 2 kap. 45 § andra stycket vattenlagen förordnar vattendomstolen, att inom ett område, som angetts å en i målet ingiven ritning (akten Ans.D. 80/1952 sid. 71) med rubriken "Nykvarns industrisamhälle i Turinge kommun; skyddsområde för vattentäkt", dagtecknad den 21 maj 1951 och försedd med nummerbeteckningen 1232-1, skall förbud gälla mot anordnande av upplag av olja, bensin, sulfat- och tjärprodukter eller andra för grundvattnet skadliga kemikalier till större mängd än 2.000 kg, varjämte utförande av upplag av mindre omfattning eller anordnande av gödselstäder, soptippar och avloppsanläggningar och dylikt inom området får ske endast i den mån anordningarna godkänts av Turinge kommun eller de utförts i enlighet med föreskrifter som utfärdats av kommunen, som även skall äga rätt att kontrollera anordningarna.

Vad sålunda stadgats berör hela eller delar av fastigheterna

inom Turinge socken, dock att beträffande den Statens Järnvägar tillhöriga fastigheten föreskrifterna icke skola gälla upplag & rullande materiel utan endast fasta upplag.

Kommunen har med ägarna av ovannämnda fastigheter, dock icke med Statens Järnvägar såvitt angår [REDACTED] träffat överenskommelser, enligt vilka fastighetsägarna förbundit sig att icke utföra sådan anläggning eller vidtaga sådan anordning, som kan föranleda förorenning av vattentäkten, varjämte kommunen förbundit sig att gälta de kostnader som markägaren därigenom åsamkas. I överenskommelserna har vidare stadgats att tvist angående tolkningen av desamma icke får dragas inför domstol utan skall avgöras av skiljeman om vilken parterna enas eller, om parterna icke enas, tillsat av ordförande i Österbygds vattendomstol.

Vattendomstolen fastställer ifrågavarande överenskommelser till framtida efterrättelse.

I målet har vidare upplysts, att ersättningar utbetalats till markägarna i de fall där det befunnits erforderligt samt att tvist rörande ersättningar icke föreligger. Med anledning härav erfordras icke vattendomstolens utlåtande i ersättningsfrågan.

Uppkommer beträffande tillämpningen av vad ovan stadgats eller beträffande av kommunen meddelade föreskrifter eller i fråga om ersättning härför tvist mellan kommunen och Statens Järnvägar såvitt angår [REDACTED], må frågan hänskjutas till vattendomstolens prövning genom anmälan på sätt sägs i 11 kap. 68 § vattenlagen.